

עפ"ת 28042/10/14 - משה רונן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 28042-10-14 רונן נ' מדינת ישראל
06 נובמבר 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
מדינת ישראל
משה רונן
המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד רפי אסדי ממשרד עו"ד אילון אורון

ב"כ המשיבה - עו"ד כנרת מור

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים בבית משפט קמא, לאחר שמיעת מרב הראיות, הודה המערער בכתב אישום כפי שהוא שהוגש לבית משפט קמא והורשע על-פי הודאתו זו בעבירות בניגוד לתקנות 21(ג) ו-66 לת"ת וסעיף 38(3) לפקודה.

על-פי העובדות, ביום 14.04.11 המערער, בחוסר זהירות ביציאה מחניה, גרם לתאונת דרכים עם קטנוע אשר לנהגו נגרם שבר בידו הימנית.

במסגרת הסדר הטיעון לעניין העונש, הוסכם שהתביעה תוכל לעתור לעונש של פסילה בפועל עד תשעה חודשים וההגנה תוכל לטעון באופן חופשי לעניין הפסילה.

מתקן אותי ב"כ המערער תוך כדי רישום פסק הדין, שהתביעה טענה לתשעה חודשים וההגנה טענה כפי שטענה ואף ההודאה בבית משפט קמא הייתה על דעת המערער בעצמו ולא במסגרת הסדר טיעון, ואכן, עיון בפרוטוקול בית משפט קמא מאשר את הדברים.

בסופו של יום, לעיקרו של דבר, המערער הורשע על-פי הודאתו בכתב האישום המקורי. בית משפט קמא, במסגרת העונש, הטיל על המערער 180 שעות של"צ לאחר שהתקבלו תסקיר שירות המבחן ותכנית של"צ לעניין זה, פסילה בפועל לשלושה חודשים - פסילת המינימום, ועונשים קלים נלווים - קנס בסך 1,500 ₪ ופסילה מותנית.

ב"כ המערער בערעור מתווכח עם קביעותיו העובדתיות של בית משפט קמא, שעיקרן טענה שקביעתו של בית משפט קמא כי רשלנותו של המערער בינונית אינה נכונה, ומשכך, משהרשלנות הייתה קלה, לטעמו, היה על בית משפט קמא להסתפק בהטלת פסילה בפועל הנמוכה מפסילת המינימום, ובעיקר כך הדבר בשל העובדה שנגזר על המערער לבצע 180 שעות של"צ.

לחילופין, במסגרת הטיעון היום בערעור, במידה וערכאת הערעור לא תתערב באורך הפסילה, מבקש ב"כ המערער שערכאת הערעור תורה על ביטול השל"צ, לפחות על החלק שטרם רוצה על-ידי המערער או הפחתתו.

נאמר רבות על-ידי בית המשפט העליון (ראה לדוגמא ע"פ 512/13, **פלוני נ' מדינת ישראל** (04.12.13)), שאין ערכאת הערעור שמה עצמה במקומה של הערכאה הדיונית לעניין הענישה, ורק במקרים שבהם נפלה טעות קיצונית ברמת הענישה שהוטלה על-ידי הערכאה הדיונית או סוגה, תתערב ערכאת הערעור. בית משפט קמא, לעניין הפסילה, הטיל על המערער את עונש פסילת המינימום בהינתן שהמערער הורשע בגרימת תאונת דרכים עם חבלה של ממש, בוודאי פחות בהרבה מהרף העליון של מתחם הענישה שקבע, ושקבע בצדק, ולכן אין כל הצדקה להתערב בגזר דין כזה. העובדה שהמערער התנדב וביקש לרצות גם עבודות של"צ, בית משפט קמא לקח זאת בחשבון ולכן בגזר דינו הסתפק בפסילת המינימום, לכן בגזר דינו ברכיבי ענישה אחרים, כמו למשל קנס, הלך רבות לקראתו של המערער.

הערעור נדחה.

**ניתן והודע היום, י"ג מרחשוון
התשע"ה, 06/11/2014, במעמד
הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידינו פרדויד